

VOZIDLO PRO PRVNÍ RYCHLÝ ZÁSAH POŽÁRNÍKŮ

Cisternová automobilová stříkačka

CAS 25 — LIAZ 101.860

Při vzniku požáru záleží doslova na každém okamžiku. Je zřejmé, že čím více se oheň rozhoří, tím nesnadněji se pak likviduje. Proto je třeba dělat vše pro to, aby požární jednotka dostala co nejdříve zprávu o požáru a co nejdříve plně vybavená na místo ohně dojela. Přesné informace, kde a co hoří, s přesnou adresou či popisem místa, případně se sdělením, zda jsou ohroženy lidské životy, může podat každý z vás, když spatří, že někde hoří. Je lepší, když stejný požár hlásí dva či více lidí, než když si všichni myslí, že už snad někdo požárníkům zavola. V celém Československu platí jednotné **telefonní číslo 150**, po jehož vytočení se vám ozve nejbližší požární stanice. K volání z telefonních automatů na toto číslo nepotřebujete ani obvyklou korunu.

Ve chvíli, kdy požárníci obdrží informaci o požáru, musí dělat vše pro to, aby dorazili na místo požáru plně připraveni k okamžitému zásahu. Nemají čas v dané chvíli hledat na místě požáru vodní hydranty. Proto si pro první okamžiky zásahu vezou vodu s sebou, stejně jako potřebné hadice, proudnice a další vybavení.

Velkým pomocníkem při tom je jím cisternová automobilová stříkačka CAS 25 — LIAZ 101.860. Je to moderní vozidlo pro požárníky, které svou konstrukcí vychází z předchozího typu CAS 25 — Škoda 706 RTHP, ovšem má zcela změněnou koncepci a konstrukci. Je to kombinace dvou požárních vozidel — výjezdového vozidla vezoucího požárníky s veškerým nutným vybavením a automobilové cisterny, doplněné otočnou proudnicí na plošině cisterny, nazývanou také vodní dělo. Vozidlo je

7 770 mm dlouhé, 2 500 mm široké, 3 350 mm vysoké a jeho celková hmotnost je 16 000 kg.

Vozidlo je určeno k přepravě základního požárního družstva, tedy velitele a osmi požárních. Dopravuje zároveň veškeré příslušenství potřebné k požárnímu zásahu vodou nebo pěnou z vlastní nádrže a vlastních zdrojů hasicích látek. Bohatě technické vybavení umožňuje i náročné zásahy.

Na automobilovém podvozku LIAZ 101.860, jehož výrobcem je oborový podnik LIAZ v Jablonci nad Nisou, je nástavba vyrobená v závodě KAROSA ve Vysočém Mýtě. Podvozek liazky má zvýšenou průchodnost terénem a obě poháněné nápravy výrazně zvyšují uplatnění vozidla i v těžkých podmínkách. Hnací jednotkou je přeplňovaný šestiválcový naftový motor o výkonu 189 kW. Desetistupňová převodovka dovoluje využití plného výkonu motoru. Vozidlo dosahuje zrychlení z nulového stavu na šedesát kilometrů v hodině za 28 sekund. Maximální rychlost je 90 km v hodině.

Nástavba je rozdělena na několik částí. Trambusová kabina je dosti prostorná, takže pojme řidiče i mužstvo. V postranních skříních je přehledně rozmístěno

všechno potřebné příslušenství a výzbroj. Mezi skříněmi v ose vozu je hlavní prostor vyplněn nádrží na 2 500 litrů vody a na 400 litrů pěnidla. K cisterně je připojeno kombinované požární čerpadlo s plynovou vývěvou a shora, na plošině, je upevněna pohyblivá proudnice na pevném stojanu. Kombinované čerpadlo může pracovat ve dvou tlakových režimech. Při vysokotlakém režimu dochází k pracovnímu tlaku vody až 3 MPa, při nízkotlakém režimu lze naopak využít rychlé dodávky velkého množství vody, a to až 2 500 litrů za minutu. Během pouhé minuty tedy lze vyprázdnit celou cisternu a požářiště tak doslova ulít. Oba režimy je možno kombinovat a tím ušetřit značné množství vody. Zároveň se tím může zabránit následným škodám, způsobeným nadměrným množstvím vody nastříkané na místo požáru. Vysokotlaký režim se používá zvláště pro účinný zásah ve vyšších podlažích staveb. Pro hašení prudce hořlavých kapalin lze nasazovat na proudnice hadic zvláštní nástavec pro zásah těžkou pěnou. Pro rychlý zásah je také určena tlaková hadice na navijáku, která je ihned k dispozici i s pistolovou proudnicí s maximálním průtokem vody 150 litrů za minutu.

Václav Svěch

Když se řekne...

KOMUNIKACE

Dnes si nejdříve přečteme dvě ukázky z novin. Jedna je ze stavebnictví: Na most navazují na levém břehu Vltavy nově vybudované komunikace. Druhá věta je z článku napsaného psychologem: Bezporuchová komunikace mezi jednotlivými členy rodiny je předpokladem pro pocit bezpečí malých dětí.

Komunikace — stejné slovo v obou větách, svým smyslem rozdílných. Na první pohled by se tedy zdálo, že jde o rozdílný význam, že v první větě se jedná o silnici a v druhé větě o dorozumívání. Je to pravda jen zdánlivá. Ve skutečnosti mají silnice a dorozumívání mnoho společného. Proto v obou případech je použito společného označení. Nevěříte?

Přejaté slovo komunikace vzniklo z latinského slovesa *communicare*, které znamená **spojovat**. Komunikace tedy značí spojení. Silnice, dálnice i třeba mosty a lávky, to a mnoho dalšího označujeme slovem komunikace, neboť tyto stavby slouží k dopravnímu spojení mezi městy a vesnicemi, mezi dvěma břehy, zkrátka mezi dvěma a více místy.

Komunikace však existuje i mezi lidmi. Komunikují — dorozumívají se, což je

spojuje. Nejen slova, často i pohledy či výraz tváře jsou způsobem domluvy. Kdybychom se takto vzájemně nespojovali, byli bychom na světě sami, i když by kolem nás byla spousta lidí. Vždyť si zkuste vzpomenout, jak vám je třeba v přeplněném dopravním prostředku, kde nikoho neznáte, s nikým si nemůžete povídat, a jak se situace rázem změní, když přistoupí někdo vám známý, s nímž se dáte do hovoru — začnete komunikovat.

Po tomto vysvětlení jistě budete již chápat i význam slov příbuzných, například: komunikační prostředky, telekomunikace. Předpona *tele-* značí daleko. Telekomunikace jsou tedy dálkové spoje, telegraf, telefon, ale třeba i televize a rozhlas. Všechny tyto technické komunikační prostředky slouží k dorozumění, tedy ke spojení lidí.

-nov-